

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Monetarizam". Rad ima 8 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

MONETARIZAM

OSNOVNA OBELEŽJA MONETARIZMA

Počev od sedamdesetih godina prošlog veka, svet se suočio sa ekonomskom krizom. Napušta se kejnzijansko fiskalno regulisanje tražnje u korist monetarističkog regulisanja ponude novca. Odbacuje se državni intervencionizam u korist tržišnog liberalizma. Napušta se socijalna politika i odbacuje „država blagostanja“. Napadaju se sindikati i organizovano tržište rada. U kejnzijanskoj teoriji najamnina je faktor tražnje, a u monetarističkoj doktrini to je faktor proizvodnje i trošak.

Po monetarističkom pristupu uzroci ekonomske krize sedamdesetih godina prošlog veka su: prekomerna uloga države, ekspanzija budžetskih programa, deficit budžeta, eskalacija novčane mase, što je sve prouzrokovalo inflaciju. Najvažniji uzročnik inflacije je širenje države blagostanja, što vodi rastu novčane mase. Nizom podataka monetaristi dokazuju da su budžetski prihodi izuzetno brzo rasli. Najvažniji uzročnik je uključivanje sve većeg broja programa koji se finansiraju iz budžeta, u prvom redu programa socijalnog staranja koji ugrožavaju konkurentsku situaciju na tržištu rada. Nezaposlenost, po mišljenju M. Fridmana, nije uvećana zbog monetarne restrikcije, već naprotiv, prekomerna uloga države i uvećanje njenih rashoda ugrozilo je konkurentsku strukturu privrede pa je monetarna restrikcija kao neizbežni korak morala da dovede i do rasta nezaposlenosti kao neželjenog sporednog efekta. Krajnji uzročnik njenog rasta po njegovom mišljenju je neefikasna država blagostanja proistekla iz kejnzijanske politike vodjene od tridesetih godina. Nezaposlenost je beležila nagle i oštre oscilacije, ali dugoročno raste, što ukazuje po njegovom mišljenju na inherentnu neefikasnost kejnzijanske intervencije da je obuzda iako je ka tome usmerena celokupna politika efektivne tražnje.

Za monetariste inflacija je isključivo monetarni fenomen. Smatraju da se sa rastom novčane mase povećava inflacija, usporava rast društvenog proizvoda i povećava nezaposlenost. Monetarizam ne prihvata dugoročni trade-off između inflacije i nezaposlenosti. Za rast nezaposlenosti nije kriva monetarna restrikcija u borbi protiv inflacije. Uzroke nezaposlenosti treba tražiti u državnoj regulativi, suspenziji tržišta i usponu monopola i posebno u usponu radničkih sindikata. Zbog razgranatih državnih programa rastu rashodi koji se pokrivaju sve većim prihodima i poreskim opterećenjima. Ti rashodi su glavni izvor rasta monetarne mase i inflacije.

Monetarističku politiku najveće interesuju monetarni sektor i stabilnost cena. Zalažu se za visoke kamate koje su izazvale mnoga bankrotstva. Mnogo manje se bave realnim sektorom, problemima zaposlenosti i konkurentske pozicije privrede. Kada je u pitanju javni sektor, zalažu se za denacionalizaciju.

U osnovi, monetaristi nastavljaju neoklasičnu liniju istraživanja. Veruju u samoregulišuću prirodu tržišne privrede. Istini za volju, dopuštaju mogućnost da se na kratak rok mogu nominalnim promenama nadnica i cena izazvati realne promene na strani proizvodnje i zaposlenosti.

Koreni monetarizma su brojni i daleki. Počinju sa Bodenovom i Hjumovom kvantitativnom teorijom novca. Sam pojam monetarizam skovao je K. Bruner. Monetaristička teorija spada u okvire makroekonomske teorije. Suprotstavljajući se kejsijanizmu, monetaristi osporavaju teorijsku utemeljenost kejsijanizma, a posebno efikasnost intervencionističke politike države. Diskusije u vezi sa monetarizmom dostigle su vrhunac sedamdesetih godina, a posebno povodom dva rada Miliona Fridmana: Teorijski okviri monetarne analize, 1970. god. i Monetarna teorija nominalnog dohotka, 1971. god.

Obeležja monetarizma su: 1) kvantitativna teorija novca; 2) Filipsova kriva upotpunjena očekivanjima; 3) monetaristički pristup platnom bilansu, i 4) protivljenje aktivističkoj ekonomskoj politici.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com